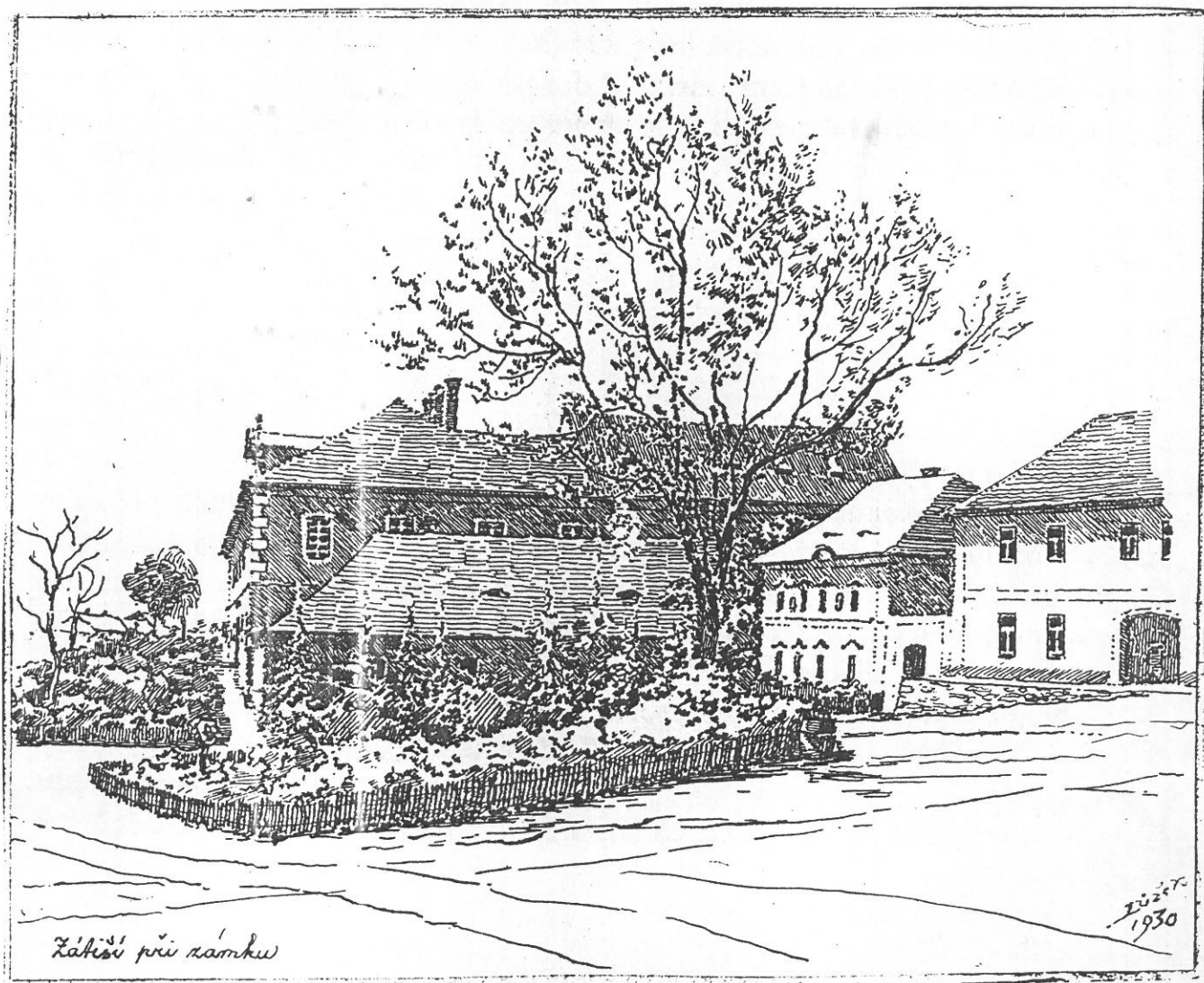

CÍTOLIBSKÝ ZPRAVODAJ

2 / 96

Káňová při náměstku

Myslím, že je potřeba tentokrát několik slov úvodem a snad i na vysvětlenou k minulému číslu. Bylo první a už při jeho tvorbě jsem udělala několik chyb, z kterých jsem se snad poučila. Jedna z nejdůležitějších byla technická - každá stránka jiný druh písma, nadpisy. Zkrátka zpravodaj byl všelijak poslepovaný. Málo vlastních myšlenek, názorů, postřehů. Vlastně až při distribuci jsem konzultovala s panem starostou, jakou formou psát zprávy z veřejných zasedání obecní rady. Na konci debaty jsme se shodli, že budeme psát ve většině případů jen stručné informace, které snad přimějí občany Cítolib, aby na zasedání přišli a svými dotazy k problému pomohli i věc řešit.

Pověsti - z Cítolib.

Počátkem 18.století byl v držení panství Cítolib hrabě Karel Pachta. Roku 1724 stihla jej nehoda. Když se jednoho dne vracel povozem z Vinařic a přijel k místu, kde spojuje se brodecký potok s vinařickým, byl překvapen průtrží mračen a velikou povodní. Dravé vlny strhly jej a odnášely odtud. S nasazením vlastního života zachránil jej kočí Jakub Herman. Hrabě odvděčil se mu tím, že jemu a potomkům jeho do devátého kolena dal v užívání 5 korců polí. Herman vystavěl při nich obydlí ve břehu za smolnickým mlýnem. Dnes užívají polí i obydlí nástupci Hermanovi z šestého kolena.

Vážení a milí,

jestlípak jste byli v cítolibském kostele? Zastavují se tu lidé z blízkého i dalekého okolí, dokonce i ze zámoří a já jim vždycky ráda umožním prohlídku krásného baroka. Tato možnost platí samozřejmě i pro vás. Pokud mám zrovna čas, otevřu kostel i neohlášeným návštěvám, ale mnohem lepší je, když mi předem řeknete, nebo zatelefonujete. Možnost prohlídky je také půl hodiny před bohoslužbou. Konají se bohužel jen jednou za 14 dní. Přesnější informace najdete vždy na vývěsce na dveřích kostela. Otevření kostela je samozřejmě zdarma, ale malý příspěvek do pokladničky kostela na údržbu a ochranu zdejších uměleckých skvostů je velmi vítán.

Srdečně vás zve cítolibská kostelnice Helena Zdislava Nejedlá tel.: 5193.

Obecní úřad informuje:

- Obcí letí fáma, že obecní úřad chce prodat staré hřiště lounským zájemcům o výstavbu rodinných domků. NENÍ to pravda. Pravda je taková, že hřiště má dva vlastníky: sportovní klub a soukromou osobu p. Muhlberga (Koudelka). Soukromý majitel vlastří horní část hřiště a ladem ležící pozemek za horní fotbalovou brankou. Na tento pozemek nemají sportovci s majitelem žádnou smlouvu o užívání.? Tato záležitost je však vázána územním plánem obce, kde hřiště je zahrnuto do zóny sportovního vyžití. Zde se střetávají dva zájmy. Sportovci nesouhlasí se změnou zóny sportovního vyžití. Co budou dělat, až majitel tento pozemek oplotí?
 - Rada projednávala úhradu neinvestičních nákladů za žáky navštěvující lounské školy. Zde byla obec přinucena zaplatit v průměru 3.500,- Kč za jednoho žáka za prvních šest měsíců roku 1996.
 - Rada jedná o výměně střešní krytiny na jižním křídle zámku. Oprava se bude pravděpodobně realizovat v měsíci říjnu 1996.
 - Rada jedná o odprodeji pozemků pod pásovou sušárnou bývalé OSEVY (proti Schlegelům). Pozemkový úřad ČR předává v rámci restituce tuto stavbu, nový majitel požaduje zakoupit i pozemky a kolem stavby. Obec s prodejem souhlasí.
 - Rada odmítla spolupráci s realitní kanceláří MAGMA při prodeji zámku. Důvody jsou vysoké požadavky realitní kanceláře.
 - Rada odsouhlasila upravení zámecké zahrady do přijatelného stavu. Úprava bude sloužit též k zamezení vstupu nepovolaných osob do zámku. Zde se rada obrací na rodiče dětí a prosí, aby domluvili dětem, že není třeba zámek navštěvovat tajně. Při větším zájmu je starosta ochoten po domluvě zámek na prohlídku otevřít.
 - Rada pověřila starostu sepsáním nájemní smlouvy na zdravotní středisko.
 - Obec jedná o napojení odpadních vod na čerpací stanici podniku Ekostavby (plánovaná výstavba) s výtlakem na čistící stanici města Loun. Do akce jsou zapojeny Ekostavby, obec a Severočeské vodovody, které mají kanalizaci v majetku.
 - Pozemkový fond ČR hrozí obci prodejem domu čp. 336 ve veřejné soutěži, jestliže jej obec nepřevzme. Jedná se o panelový dům první zprava na cestě ke školce.
- Obec nechává navézt sportovcům ornici na úpravu nového hřiště.

Dětský sbor v Lounech

Pokud máte doma zpěvné dítě nebo vnouče, máte jedinečnou možnost rozvíjet jeho schopnosti ve chrámovém dětském sboru v Lounech. Dětem se věnuje výborná paní učitelka s dlouhou praxí, a to zcela zdarma.

Děti pak zpívají v chrámu sv. Mikuláše při různých příležitostech, většinou na některých slavnostních bohoslužbách v neděli ráno.

Zkoušky jsou v sobotu v 9 hodin ráno a trvají nejdéle hodinu. v budově děkanství naproti kostelu. A tady je právě háček. V sobotu nejezdí do Loun žádné autobusy, a tak pátáme po ochotných rodičích, kteří by ke svým zpěváčkům přibrali do auta i jejich kamarády.

Koordinátorkou celé akce je opět paní H.Z. Nejedlá.

Pavlovy dopisy z cesty kolem světa díl 1.

Včera jsem přemýšlela, co zajímavého bych ještě pro čtenáře zpravodaje připravila a vzpomněla jsem si na syna paní Rybkové, Pavla, který v roce 1969 emigroval do Německa. Procestoval hezký kus světa a po celou tu dobu posílal domů dopisy plné dobrodružství a poznání. Poprosila jsem paní Rybkovou o laskavé zapůjčení a svolení k postupnému otištění nejzajímavějších dopisů. Ochotně souhlasila a vy můžete sledovat osud člověka, který s mnohými z vás chodil do školy i za školu a kterého jste asi všichni dobře znali, proto bude čtení možná ještě zajímavější. Vzpomeňte si na jaro roku 1969 a čtěte první dopis

Milá maminko a tatínku,

píšu vám dost pozdě, protože jsem se k tomu pořád nemohl odhodlat. Už o tom asi víte a strašně mně mrzí, že jsem vám nedal vědět dřív. Musel to pro vás být šok najít prázdný pokoj na svobodárce. Ty jsi to, maminko, obřečela nejvíc, já vím, ode mne to bylo kruté. Já se opravdu chci jednou vrátit, vždyť chci něco vidět, něco poznat, a to přece není na škodu. Chci se opravdu vrátit, vždyť je to moje vlast. Nejsem sám, kdo odešel, je nás tady v lágru Čechů drtivá většina, asi 80%. Doma u nás to asi nebude nejlepší. Když jsem přijel byl kurz koruny 100:6,5 DM a teď ještě klesl. Že nelžu se můžete přesvědčit. Jsem zatím ještě v „lágru“, ale je tu docela dobré ubytování. Dostáváme zadarmo jídlo a kapesné 600DM na měsíc. /vše pokud se nepracuje/. Jídlo je tu opravdu levné /když vám napíšu, že jsme měli k obědu kuře, asi tomu nebudete věřit/. Je to úplně jiné než

si představujete, je tu úplná volnost pohybu a starají se o nás skutečně hezky. Jsou tu hlavně podpůrné organizace náboženské-dávají tu podporu /základní věci - v kabelce ručníky, holení, dopisní papíry atd/. Před týdnem jsem dostal od jedné organizace šek na 150DM, a tak jsem si koupil jedny šedé šaty, košili a boty. A ze svého jsem si koupil letní košile, boty na léto a texasky. Pořádají se tady kurzy angličtiny a němčiny-zase vše zdarma. Já jsem si našel práci, dělám u obchodního domu Quelle v Nurburgu, jsem zaměstnán jako dělník ve skladu, ale jenom dočasně. Dělal jsem zkoušky do laborky /ve foto oddělení/ a dostal jsem krásnou práci, kterou jsem znal, a tak až se naučím trochu mluvit, budu dělat v laborce technika /řekl jsem totiž, že mám 5letou průmyslovku a oni nechtějí žádné papíry, chtějí znalosti/ za 900DM měsíčně. Tady v tom fotoskladu mám 600DM čistého, ale je to docela dobrá a čistá práce. Až dostanu Reissenpass /asi za 2-3měsíce/ chci se podívat za tetou do Francie. Jestli vám to vyjde, mohli byste tam přijet také. Cestu vám klidně zaplatím, nestojí moc, max. 300-400DM. Kdo chce, tak si tady práci najde a umřít hlady tady nikdo nemůže. Chtěl bych procestovat celou Evropu a pak do jižní Afriky. Nabízejí tam dost dobré podmínky. A odtamtud do USA. Tady se dá žít nepoměrně levněji než u nás. Jinak bych vám přál vidět zdejší obchody, ty jsou úžasné. Tady není možné aby se něco nesehnalo. Ovoce tu teď mají, salát, rajská jablíčka, nádherná jablka, hrozny atd. Vše je zbožím přímo přeplněné. Auta. Co je tady aut a ojetá auta se tady dají koupit doslova za pár marek. Opravdu o mne nemusíte mít strach zatím se mi vede skutečně dobře. Věřím, že se o tom brzy přesvědčíte.

Ještě jednou vás prosím o odpuštění a zatím se loučím.

Váš Pavel

Další díl vyjde ve zpravodaji před koncem roku 1996.

Těším se i na váš příspěvek.

Věra Pokorná Cítoliby 79 a obecní knihovna